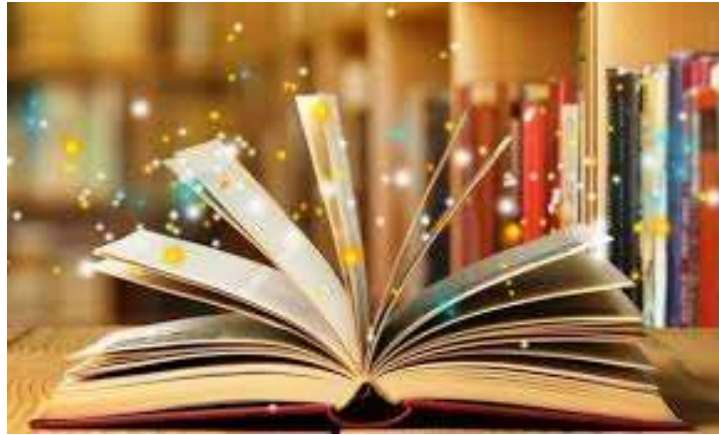

Παγκόσμια ημέρα βιβλίου

Η UNESCO το 1995 καθιέρωσε την 23η Απριλίου ως την Παγκόσμια Ημέρα του Βιβλίου, επειδή συμπίπτει με τον θάνατο δύο πολύ σημαντικών εκπροσώπων των διεθνών γραμμάτων του Ισπανού συγγραφέα του Δον Κιχώτη, Μιγκέλ Ντε Θερβάντες και του Άγγλου κορυφαίου δραματουργός Γουίλιαμ Σέξπιρ, (23 Απριλίου 1616)

Το μήνυμα της Προέδρου της Δημοκρατίας Κατερίνας Σακελλαροπούλου για την παγκόσμια ημέρα βιβλίου

Παγκόσμια ημέρα βιβλίου σήμερα και ξεφυλλίζοντας ένα από τα αγαπημένα μου βιβλία, το «Αδριανού Απομνημονεύματα» της Μαργκερίτ Γιουρσενάρ, πέφτω πάνω στη φράση: «Αναζήτησα την ελευθερία πιο πολύ από τη δύναμη, και τη δύναμη μόνο γιατί ως ένα σημείο ευνοεί την ελευθερία». Μέσα σε λίγα λόγια,

η συγγραφέας κατορθώνει να αποτυπώσει τον τρόπο με τον οποίο άσκησε την εξουσία ένας Ρωμαίος αυτοκράτορας που δεν θέλησε να γίνει θεός γιατί εκτιμούσε απεριόριστα τον άνθρωπο μέσα του, ούτε και Καίσαρας, γιατί θεωρούσε, ως το τέλος, τον εαυτό του «υπάλληλο του Κράτους». Να συλλάβει, καθώς γράφει η ίδια η Γιουρσενάρ, «μια ζωή γνωστή, συμπληρωμένη, καθορισμένη από την Ιστορία» και να μας κάνει κι εμάς συμμετόχους της.

Αυτό δεν είναι η λογοτεχνία; Αυτό δεν είναι η ανάγνωση; Μια βαθιά σχέση με τον εαυτό μας και μια σύνδεση με τον εσωτερικό μας κόσμο. Γινόμαστε πολλοί όταν διαβάζουμε, μετέχουμε με χίλια πρόσωπα στην ανθρώπινη περιπέτεια. Αρχίζουμε να συνομιλούμε με τον συγγραφέα και να κατανοούμε τι σημαίνει ο άλλος, ο διαφορετικός από μας. Και βέβαια συσχετίζουμε τα βιβλία που αγαπήσαμε με στιγμές από τη ζωή μας: ένα ταξίδι με πλοίο, μια πολύωρη αναμονή σ' ένα σταθμό, μια μακρινή παραλία, μια μοναχική βραδιά, γόνιμες κουβέντες με φίλους.

Η φετινή παγκόσμια ημέρα του βιβλίου συμπίπτει με μια πολύ δύσκολη περίοδο για όλο τον κόσμο. Μας λείπουν τα βιβλιοπωλεία, οι δημόσιες και δημοτικές βιβλιοθήκες, οι εκθέσεις βιβλίου, όλοι αυτοί οι συναρπαστικοί χώροι που υποδέχονται και καλλιεργούν τις αναζητήσεις μας. Μας προβληματίζει η κρίση στην οποία έχει περιέλθει ολόκληρη η αλυσίδα παραγωγής και διανομής του βιβλίου. Μας λυπεί η μικρή εμβέλεια των δημόσιων και δημοτικών βιβλιοθηκών μας, γιατί εν μέσω πανδημίας θα μπορούσαν να αποτελέσουν μια εξαιρετική δίοδο συνάντησης του βιβλίου με τους αναγνώστες του, μέσω του δανεισμού. Μας ανησυχεί η βιωσιμότητα των εκδοτικών επιχειρήσεων, ιδίως των μικρότερων, που συμβάλλουν στη ζωντάνια και την ποικιλομορφία του εκδοτικού τοπίου.

Παρ' όλ' αυτά, είμαι αισιόδοξη. Το βιβλίο, είτε στη φυσική είτε στην ψηφιακή του μορφή, μας κρατά συντροφιά και μας στηρίζει ψυχολογικά στις συνθήκες απομόνωσης που βιώνουμε όλοι μας. Διευρύνει τα όρια του σπιτιού μας, δίνει ρυθμό στον χρόνο. Επιβεβαιώνει τη θέση-κλειδί που κατέχει στη ζωή μας, ως μέσο πολιτισμού, μάθησης και απόλαυσης – με δυο λόγια ως μέσο ελευθερίας. Πιστεύω ακράδαντα ότι αυτή η θέση θα διατηρηθεί, ακλόνητη κι ακόμη περισσότερο ενισχυμένη, και μετά την υποχώρηση της πανδημίας.

<http://www.presidency.gr>